

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200691
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8719200691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne: L. Š., V. XX.XX.XXXX, B. P. B. XXXX/XX, Y., pr. zast. Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., Radlinského 1729, Dolný Kubín proti žalovanej: E.Á. E., V. XX.XX.XXXX, B. P. T. Č.. XXX/XX, X., pr. zast. Mgr. Peter Lindeman, advokát, Murgašova 86/1, Poprad, o zaplatenie 3 600,64 eura s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 23. 01. 2020, č. k. 10C/5/2019-96 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 3.600,64 eur, a to v lehote 90-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou z 04. 02. 2019 sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanej domáhala náhrady nákladov spojených s pohrebom poručiťľa J. L., zomrelého XX. XX. XXXX titulom bezdôvodného obohatenia. Poručiťľ bol otcom žalovanej a bratom žalobkyne. Uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 21. 03. 2018, č. k. 7D/135/2017-34 bolo potvrdené, že dedičstvo po poručiťľovi nadobúda jediný dedič, dcéra poručiťľa - žalovaná, zároveň bola určená všeobecná hodnota majetku poručiťľa vo výške 52 648,10 eura a čistá hodnota dedičstva predstavujúca 50 348,10 eur. Výška dlhov poručiťľa bola určená sumou 2 300 eur, ktoré pozostávajú z nákladov spojených s pohrebom poručiťľa hradených sestrou poručiťľa - žalobkyňou vo výške 2 300 eur. Žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi preukázala, že finančné náklady spojené s pohrebom poručiťľa predstavovali celkom 5 982,98 eura a tieto pozostávali z nákladov za pohrebné a cintorínske služby od úmrtia poručiťľa až do jeho pochovania vo výške 1 242,97 eura, poplatok cirkevnému farárovi za poslednú rozlúčku vo výške 147 eur, poplatok cirkevi vo veci pohrebného obradu 100 eur, kytica na rakvu zosnulého 123,90 eura, výzdoba obradnej siene 109,80 eura a náklady spojené za výdavky na kar po poručiťľovi vo výške 658,67 eura. Uvedené náklady vo výške 2 300 eur spojené s pohrebom poručiťľa hradené žalobkyňou, žalobkyni dňa 31. 08. 2018 uhradila v celom rozsahu žalovaná. Predmetom tohto konania sú ďalšie náklady spojené s pohrebom poručiťľa vo výške 3 600,64

eura, ktoré pozostávajú z úhrady nákladov za prenájom hrobového miesta na cintoríne Y. - L. vo výške 390,64 eura, z úhrady nákladov za osadenia betónovej hrobky na cintoríne Y. - L. vo výške 330 eur a z úhrady nákladov za výrobu a montáž žulového pomníka vo výške 2 880 eur.

3. Obrana žalovanej v konaní spočívala v tom, že po poručiteľovi formálne nadobudla aj cenné papiere v hodnote 32 430,61 eura, ale tieto boli po smrti poručiteľa odpredané treťou osobou a všetky finančné prostriedky získané ich predajom boli vybraté neterou žalobkyne I. R., pričom na predaj cenných papierov, ani na ich výber z bankového účtu poručiteľa nebol udelený súhlas tretej osobe, ani notárom, ani žalovanou ako jedinou dedičkou poručiteľa. V tejto súvislosti žalovaná podala trestné oznámenie na neter poručiteľa a uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Y., odbor kriminálnej polície z 28. 03. 2019, ČVS: N.-XXX/X-VYS-PP-XXXX bolo vznesené obvinenie voči I. R. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona. Žalovaná sa ďalej v konaní bránila aj tým, že z dedičstva po poručiteľovi nadobudla cca 10 000 - 11 000 eur, pričom náklady na pohreb po poručiteľovi predstavujú polovicu hodnoty nadobudnutej z dedičstva, a preto je toho názoru, že nemá povinnosť plniť žalobkyni ďalšie náklady.

4. S poukazom na ust. § 470 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka a ust. § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou i žalovanou, spisom z dedičského konania, ako aj výsluchom strán sporu dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prejednávanom prípade bolo nepochybne preukázané, že o poručiteľov pohreb sa v celom rozsahu postarala žalobkyňa, ktorá nie je dedičkou, ani nenadobudla dedičstvo po poručiteľovi J. L. v zmysle § 470 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že výdavky spojené s pohrebom musia byť adekvátne vzhľadom na osobu poručiteľa, jeho vek, spoločenské postavenie, výšku majetku, ako aj z hľadiska vzťahu dedičov k poručiteľovi. Súd mal za to, že v danom prípade bolo potrebné považovať za primerané náklady, nielen náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, či cintorínske poplatky, výdavky na kar a poplatky cirkvi za poslednú rozlúčku so zosnulým, ale aj náklady za výrobu a montáž pomníka, ako aj náklady spočívajúce v tom, že bol uhradený prenájom hrobového miesta na cintoríne v Y. - L.. Všetky tieto výdavky sú primerané a uhradila ich žalobkyňa, ktorá tieto v konaní aj riadne zdokladovala. K procesnej obrane žalovanej, že z dedičstva po poručiteľovi len formálne nadobudla aj cenné papiere v hodnote 32 430,61 eura, ktoré boli po smrti poručiteľa treťou osobou odpredané a všetky finančné prostriedky získané predajom boli po smrti poručiteľa vybraté z bankového účtu poručiteľa, súd uviedol, že v súvislosti s týmto konaním treťou osobou je voči nej vedené trestné stíhanie. Súd sa zároveň stotožnil s tvrdením žalobkyne, že ak by aj žalovaná nenadobudla cenné papier vo vyššie uvádzanej hodnote, ani žiadny finančný výnos za ich predaj, samotná zvyšná časť dedičstva je postačujúca na to, aby žalovaná zodpovedala za náklady vynaložené na pohreb poručiteľa podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudla a v akej výške. Súd zdôraznil, že minimálne spoluvlastnícky podiel poručiteľa na byte (1/5) s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu, ako aj pozemku zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. Y., vo všeobecnej hodnote 7 600 eur a hodnota pozemkov, parciel zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Y. - L. vo všeobecnej hodnote ku dňu smrti poručiteľa vo výške 262,36 eura, spolu teda hodnota dedičstva vo výške 7 862,36 eura, postačuje na to, aby žalovanej zodpovednosť za pohľadávku, ktorá je predmetom sporu bola daná v zmysle § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. V súvislosti s podaným trestným oznámením zo strany žalovanej voči I. R. z dôvodu neoprávneného predaja cenných papierov po smrti J. L., súd vzal na vedomie uznesenie o vznesení obvinenia s tým že orgány činné v trestnom konaní vo veci vykonávajú vyšetrovanie a skutočnosti uvádzané žalovanou nie sú takého charakteru, ktoré by boli spôsobilé spochybniť žalobkyňou uplatnený nárok v predmetnom konaní. Ani uvedená skutočnosť nemala taký vplyv na dôvodnosť žaloby, žeby uplatnenému nároku nebolo možné vyhovieť. S prihliadnutím na preukázanú zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mala veriteľka I. R. požičať dlžníkovi J. L. dňa 15. 07. 2017 sumu 35 000 eur, ani táto skutočnosť nespôsobila dôvod, pre ktorý by žaloba mala byť zamietnutá. Odhliadnuc od ceny cenných papierov, zvyšná časť dedičstva nadobudnutá žalovanou po poručiteľovi J. L. postačuje na úhradu primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľa obstaraných žalobkyňou. Opodstatnenosť a primeranosť výdavkov spojených s pohrebom poručiteľa, žalobkyňa v konaní preukázala. Ich primeranosť súd posúdil predovšetkým s ohľadom na miestne pomery ako aj s ohľadom na výšku nadobudnutého dedičstva. Na základe uvedených skutočností súd v súlade s citovanou právnou úpravou zaviazal žalovanú na úhradu sumy 3 600,64 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia, čím žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 CSP. Žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedla, že v dedičskom konaní po poručiťovi bola zviazaná na úhradu nákladov na zabezpečenie pohrebu poručiťa a tieto náklady v súlade s právoplatným uznesením o dedičstve žalobkyni vo výške 2 300 eur uhradila. Pokiaľ ide o úhradu ďalších nákladov, ktoré si žalobkyňa v predmetnom konaní uplatňuje, žalovaná zdôrazňovala, že žalobkyňa ju žiadnym spôsobom nekontaktovala, nekomunikovala s ňou a tieto náklady boli jednostranne určené žalobkyňou. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná nenadobudla dedičstvo v hodnote, aká je uvedená v uznesení o dedičstve. Pokiaľ ide o cenné papiere, dva dni po smrti poručiťa XX. XX. XXXX bol zadán príkaz do banky zo strany I. R. o predaji týchto cenných papierov a vykazovaná suma za predaj cenných papierov bola dňa 27. 11. 2017 poukázaná v hodnote 33 200 eur na účet poručiťa J. L. a tieto peniaze boli aj v uvedený deň vybrané v plnej sume I. R., ktorá je neterou žalobkyne. Teda, už v čase, keď sa prejednávalo dedičstvo, cenné papiere boli predané a celý výťažok z ich predaja bol I. R. vybraný. Žalovaná sa snažila písomne aj telefonicky komunikovať so žalobkyňou, aj s jej neterou, žiadna vôľa z ich strany na tieto záležitosti nebola preukázaná. Až neskôr v rámci trestného oznámenia a prešetrenia bolo zistené, že poručiť si mal údajne od I. R. v roku 2017 požičať sumu 35 000 eur. V predloženej zmluve o pôžičke je neštandardným spôsobom uvedené aj to, že ako sa majú tieto finančné prostriedky vrátiť v prípade smrti poručiťa. Zároveň bolo dohodnuté, že I. R. je oprávnená predaj predmetné akcie a uhradiť si svoju pohľadávku. Z uvedeného teda vyplýva, že z cenných papierov žalovaná nenadobudla žiadne plnenie. Čo sa týka ďalších aktív uvedených v dedičskom konaní, z osobného účtu, ktorý je uvedený v rozhodnutí o dedičstve a je vedený v T. T., a. s., tak ku dňu, keď sa žalovaná mohla dostať k týmto finančným prostriedkom, bola na účte len suma 1 800 eur a nie suma 4 903,26 eura. Ako ďalšie aktívum je v rozhodnutí o dedičstve uvedené vozidlo zn. L. Z., ktorého hodnota nezodpovedá sume uvedenej v dedičskom konaní, pretože ide o staré vozidlo. Až po vyhlásení rozsudku v tejto veci sa žalovanej podarilo predmetné vozidlo prevziať, pričom náklady žalovanej na viacnásobné odtiahnutie auta, výmenu zámkov na aute, zabezpečenie technickej a emisnej kontroly presiahli aktuálnu hodnotu vozidla. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná reálne nadobudla len spoluvlastnícky podiel k bytu v hodnote 7 600 eur, spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške 262,36 eur, sumu 8,40 eura na vkladnej knižke, sumu 1 800 eur na bankovom účte a sumu 1 050 za cenné papiere P. s. , spolu teda vo výške 10 720,76 eura. Uvedený záver súdu je, že hodnota dedičstva vo výške 7 862,36 eura postačuje, aby bola žalovaná zodpovedná za ďalšie náklady spojené s pohrebom poručiťa. Tento záver odvolateľka považuje za nesprávny, pretože zákonná úprava ohľadne zodpovednosti dedičstva za pohrebné náklady neustanovuje, že výška nákladov na pohreb poručiťa má, resp. môže byť až do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva. Náklady spojené s pohrebom poručiťa vo výške 5 982,90 eura nie sú primerané, ani k sume skutočne nadobudnutého dedičstva 10 720,76 eura. Navyše, ak by žalovaná mala od žalobkyne úplnú informáciu ohľadne záväzku poručiťa vo výške 35 000 eur a ďalších nákladov spojených s pohrebom v čase prejednávania dedičstva, mohla sa rozhodnúť predmetné dedičstvo neprijať. Žalobkyňa žalovanej tieto údaje zamlčala, tiež zamlčovala u notára, že poručiť mal dcéru - žalovanú. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol, resp., aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si žalovaná uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

8. Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že sumu 2 300 eur, na ktorú bola žalovaná v dedičskom konaní zviazaná titulom náhrady na zabezpečenie pohrebu poručiťa, uhradila žalobkyni až po 5. mesiacov po právoplatnosti uznesenia o dedičstve, a to na základe písomnej výzvy zo strany žalobkyne s upresnením, že v prípade ich neuhradenia bude žalobkyňa postupovať pri ich vymáhaní v exekučnom konaní. Tvrdenia odvolateľky, že žalobkyňa ju žiadnym spôsobom nekontaktovala, sú nepravdivé. Žalobkyňa dva dni pred smrťou poručiťa kontaktovala žalovanú, ktorá sa na adresu svojho otca vyjadrila v tom zmysle, že nemá oňho záujem a vulgárne povedala „nech zdochne“. Po tomto vyjadrení žalobkyňa viac žalovanú nekontaktovala a po smrti svojho brata mu zabezpečila poslednú rozlúčku. Nie je pravdivé tvrdenie, aby žalobkyňa u notára zamlčala dcéru poručiťa. Žalobkyňa bola prvýkrát u notára v dedičskej veci poručiťa až dňa 13. 02. 2018 a pri svojom odchode z kancelárie od notára jej zamestnankyňa

notára oznámila, že sa na pojednávanie vo veci dedičstva dostavila predvolaná - žalovaná, s ktorou sa žalobkyňa aj stretla vo dverách kancelárie. Teda žalobkyňa notárovi žiadnu informáciu o tom, či poručiteľ má resp. nemá dcéru u notára neuvádzala, ani žiadnym iným spôsobom mu to neoznamovala. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovanej uvádzané v odvolaní, je potrebné zdôrazniť, že sú opakujúce, spochybňujúce nárok žalobkyne a k nim už bolo zaujaté dostatočné stanovisko v rámci pojednávania na súde prvej inštancie.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP a na tomto pojednávaní zopakoval či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli odvolacím dôvodom uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu.

13. Prejednaním veci len v rámci a z tých dôvodov, ktoré žalovaná vymedzila v odvolaní a ktoré mali väzbu na zistený uzavretý skutkový stav veci podľa výsledkov dokazovania v prvoinštančnom konaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP), odvolací súd nezistil opodstatnenosť podaného odvolania. Súd prvej inštancie vykonal v intenciách strán sporu dostatočné dokazovanie, z neho vyvodil správne skutkové zistenia a rovnako správne vec právne posúdil. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého meritórneho výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe bolo v celom rozsahu vyhovie a stotožnenia sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku súdom prvej inštancie k tomuto meritórnemu výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v celkovom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil v súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako aj závery, ku ktorým dospel sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostačujúce a vzhľadom na použitú argumentáciu a právne závery súdu prvej inštancie, pri ktorej sa v postačujúcom rozsahu

vyporiadal so všetkými namietanými skutočnosťami, na ktoré v rámci odvolacích námietok opätovne poukázala žalovaná, odvolací súd konštatuje, že túto argumentáciu nie je potrebné na tomto mieste zopakovať a ďalej dopĺňať.

16. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a tým je postačujúce len odkázať cez ust. § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe v celom rozsahu vyhovel a odvolací súd sa s touto argumentáciou v celom rozsahu stotožňuje. Len pre zdôraznenie dodáva:

18. Podľa Občianskeho zákonníka platí, že dedičia nadobúdajú dedičstvom momentom poručiťovej smrti. Rovnako platí, že zodpovedajú za náklady spojené s pohrebom a že každý z dedičov zodpovedá do výšky ceny svojho dedičského podielu. Zodpovednosť dedičov za náklady spojené s pohrebom poručiťa vyplýva priamo zo zákona (§ 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Primeranosť výšky nákladov na pohreb sa posudzuje vzhľadom na osobu poručiťa, jeho vek, spoločenské postavenie, ako aj výšku zanechané dedičstva a miestne zvyklosti (R 50/1982).

19. Z uvedeného možno vyvodíť, že pre určenie dediča zodpovedajúceho za primerané náklady pohrebu poručiťa je rozhodujúce uznesenie súdu o dedičstve, lebo len na jeho podklade je možné zistiť, kto sa stal dedičom poručiťa.

20. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v prejednávanej veci nemal žiadne pochybnosti o tom, že jedinou dedičkou po poručiťovi J., zomrelom XX. XX. XXXX bola jeho dcéra - žalovaná. Uvedené vyplýva z uznesenia Okresného súdu Poprad zo dňa 21. 03. 2018, č. k. 7D/135/2017-34.

21. Tým, že sa žalovaná stala jedinou dedičkou poručiťa, stala sa aj jedinou právnou nástupkyňou poručiťa ohľadom jeho majetku, a preto jej vznikla povinnosť uhradiť náklady spojené s pohrebom poručiťa.

22. Za náklady spojené s pohrebom sa považujú najmä:

- a) náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu,
- b) náklady na spopólnenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou,
- c) cintorínske a miestne poplatky,
- d) náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule,
- e) náklady na úpravu hrobu.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nákladmi spojenými s pohrebom poručiťa sa rozumejú nielen náklady účtované pohrebnými a cirkevnými službami, smútočné pohostenie (kar), ale aj náklady za prenájom pohrebného miesta a náklady za osadenie betónovej hrobky a za výrobu a montáž žulového pomníka pre poručiťa.

24. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa uhradila za žalovanú nielen náklady vo výške 2 300 eur (predstavujúce 1 242,97 eura za kompletne pohrebno-cintorínske služby, v sume 100 eur za poplatok cirkvi vo veci pohrebu, v sume 123,90 eur za kyticu na rakvu zosnulého, v sume 109,80 eur za výzdobu obradnej siene, v sume 658,67 eur za smútočné pohostenie poručiťa, v sume 147 eur za poplatok cirkevnému farárovi za poslednú rozlúčku), ktoré náklady už žalovaná dňa 31. 08. 2018 žalobkyni uhradila, ale tiež uhradila za žalovanú aj ďalšie náklady vo výške 3 600,64 eura. Tieto ďalšie náklady sú predmetom tohto sporu a ide o náklady vo výške 390,64 eura, ktoré žalobkyňa za žalovanú uhradila v súvislosti s prenájomom hrobového miesta na cintoríne Y. - L., náklady vo výške 330 eur za osadenie betónovej hrobky na cintoríne a vo výške 2 880 eur za výrobu a montáž žulového pomníka pre poručiťa.

25. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa uhradila za žalovanú aj ďalšie náklady spojené s pohrebom poručiťľa vo výške 3 600,64 eura, teda sumu, ktorú mala žalovaná ako jediná dedička po poručiťľovi plniť sama, čím vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, ktoré musí žalobkyni vydať. Pokiaľ ide o žalovanú namietanú primeranosť ďalších nákladov spojených s pohrebom, tieto pozostávajú z troch častí, pričom prenájom hrobového miesta je určená všeobecným nariadením mesta Y. a prenájom trvá 50 rokov. Pokiaľ ide o výšku nákladov za osadenie betónovej hrobky a za výrobu a montáž žulového pomníka, ide o jednohrob, pričom jeho cenu v rámci možnosti na území Slovenska nemožno hodnotiť ako prepychovú, naopak ide o štandardnú cenu jednohrobu, ktorá je primeraná aj k výške nadobudnutého dedičstva. Námietky žalovanej v odvolaní ohľadom cenných papierov, o bankovom účte a o aute poručiťľa, sú totožné s námietkami uvádzanými žalovanou pred súdom prvej inštancie a boli predmetom konania pred okresným súdom. S argumentáciou súdu prvej inštancie uvedenou v odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd plne stotožňuje, pričom žalovanou uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, navyše všetky odvolacie dôvody už boli predmetom skúmania pred súdom prvej inštancie.

26. Keďže správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd považuje za vecne správny a zákonný a vo vzťahu ku ktorému odvolateľka síce namietala, že žalobkyni trovy konania nepatria a navrhla, aby súd zaviazal žalobkyňou na náhradu trov konania žalovanej, avšak žalovanou uplatnené námietky nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie výroku o trovách konania.

27. So zreteľom na všetky tieto okolnosti odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane správneho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, ktorá ani v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).